

ученици-тѣ, кои-то съ пѣніе съпровождали Учителя си отъ Тайнѣ-тѣ вечерѣ въ Геосиманскѣ-тѣ градинѣ, вѣрующи-тѣ презъ ношъ-та въ петѣкъ извършватъ почти всичкѣ-тѣ утренѣ съ пѣніе на антифони и канона, и ся четѣтъ 12-тъ Евангелія, отъ послѣднѣ-тѣ бесѣдѣ на Иисуса Христа съ ученици-тѣ си, до сниманіе-то Му отъ кръста и положеніе-то въ гробъ. Подирь шестопсалміе-то и велика-та ектенія ся чете първо-то Евангеліе (Іоан. XIII, 3 — XVIII, 1); Подирь Евангеліе-то ся пѣ-жтъ петнадесѣтъ антифона. Пѣніе-то на тѣзи антифони ся прекъсва съ четеніе-то на слѣдующи-тѣ Евангелія: второ-то (Іоан. XVIII, 3 — 28), третье-то (Матѣ XXVI, 47 — 75), четверто-то (Іоан. XVIII, 28 — XIX, 16), петото-то (Матѣ XXVII, 3 — 32) и шесто-то (Марк. XV, 16 — 32). Въ тѣзи антифони по-вече-то ся говори за предателство-то на Іуда, като невосхотѣ разѣмѣти, милости-тѣ и щедроти-тѣ на Учителя си Господа, а Го предасть; изобличаватъ ся старѣйшини-тѣ и всичкій-тъ родъ Іудейскій за ужасно-то Богоубійство: людѣе мои, что сѣтворихъ вамъ? въсклицава църква-та отъ лицето на Господа къмъ богоотстѣпный-тъ Іудейскій народъ или чимъ вамъ стѣжихъ? слѣпци ваша просвѣтихъ, прокаженныя очистихъ и что ми воздасте? за маннѣ желчь: за водѣ оцетъ: за еже любити мѧ ко крестѣ мѧ пригвоздисте. Нѣ томѣ не-терплю прочее призовѣ моѧ языки, и тѣи мѧ прославятъ со Отцемъ и Дѣхомъ. Слѣдъ прочитаніе-то на шесто-то евангеліе ся четѣтъ *блаженны*, съ стихири, кои-то повѣстуватъ за страданія-та Господни. Подирь това ся чете седмо-то евангеліе (Матѣ XXVII, 35 — 54), а слѣдъ евангеліе-то обычный-тъ псаломъ: помилѣй мѧ Боже и непосредственно подирь него ся чете осмо-то евангеліе (Лук. XXIII, 32 — 49). Подирь трипѣсныя канонъ и пѣніе-то на експости-ларя: разбойника благоразѣмнаго во єдиноиъ ча-